

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๕/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓๑/๒๕๖๕

วันที่ ๒๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายเฉลิม คำแสน ผู้ร้อง
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี ที่ ๑
ร้อยตำรวจเอก เจตพล สาลี ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายเฉลิม คำแสน (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายเฉลิม คำแสน (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ ผู้ร้องทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๔ - ๐๑) อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน ๒ แปลง แปลงที่ ๑ เป็นของนายจักรพงษ์ จันทร์คงสุวรรณ และแปลงที่ ๒ เป็นของนายไชโย จันทร์คงสุวรรณ เมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๓ นายจักรพงษ์ฯ กับพวก รวม ๖ ราย ร่วมกันรื้อถอนท่อน้ำของผู้ร้องบริเวณที่ดินแปลงที่ ๑ ที่ผู้ร้องทำการเกษตร ทำให้ทรัพย์สินของผู้ร้องได้รับความเสียหาย ต่อมาผู้ร้องพร้อมเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางไปที่ดินแปลงดังกล่าว และรับทราบจำนวนทรัพย์สินที่เสียหาย ผู้ร้องไปร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรด่านช้างดำเนินคดีกับนายจักรพงษ์ฯ กับพวกรวม ๖ ราย ซึ่งร้อยตำรวจเอก เจตพล สาลี (ผู้ถูกร้องที่ ๒) ในฐานะพนักงานสอบสวนคดีดังกล่าวมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาบางราย

แต่พนักงานอัยการคดีศาลแขวงสุพรรณบุรีมีความเห็นแย้งจึงมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้ง ๖ ราย ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี (ผู้ถูกร้องที่ ๑) เห็นชอบตามคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีของ พนักงานอัยการคดีศาลแขวงสุพรรณบุรี ผู้ร้องเห็นว่า นายจักรพงษ์ฯ และนายไชโยฯ ละเมิดสัญญา จะซื้อจะขายที่ดินเนื่องจากขายที่ดินให้แก่ผู้ร้องแล้วแต่กลับให้บริวารแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษผู้ร้อง เป็นผู้ต้องหาในความผิดฐานลักทรัพย์ตัดอ้อย วางเพลิงเผาทรัพย์ผู้อื่น และทำให้เสียทรัพย์ ซึ่งผู้ร้อง ให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา และกรณีหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาสัญญาจะซื้อจะขาย ที่ดินดังกล่าว เป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้องโดยตรง และผู้ร้องขอถือเอาประโยชน์ตามสัญญาจะซื้อจะขาย ที่ดินดังกล่าว

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ให้ผู้ร้องมีสิทธิ ถือเอาประโยชน์ตามสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๔ - ๐๑)

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดิน

ไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า ผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพจากการที่ผู้ถูกร้องทั้งสองมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีบุคคลที่ผู้ร้องได้ร้องทุกข์กล่าวโทษ และกรณีหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องพิจารณาสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินตามหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน (ส.ป.ก. ๔ - ๐๑) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยให้ผู้ร้องมีสิทธิถือเอาประโยชน์ตามสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินแปลงดังกล่าว ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องจะกล่าวอ้างว่าได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน ฉบับลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๕ โดยไม่ปรากฏหลักฐานการรับคำร้องเรียนดังกล่าวของผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสิทธิในที่ดินของผู้ร้อง ซึ่งผู้ร้องใช้สิทธิในกระบวนการยุติธรรมต่อศาลอื่นได้ เป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๕ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๓๕/๒๕๖๕)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ